

totes les dificultats”

es i Andreu

Què faries si tinguessis temps?

Faria més relació d'ajuda als malalts. He passat moltes hores amb persones que sofreixen, fent-los companyia, escoltant-

dels germans. Em sento estimada per tothom. Jo estimo molt també, encara que no sóc persona de moltes “pamplinas”.

Et fa por la mort?

No, perquè sé que hi ha un Pare i una altra vida que m'espera. Si no hi hagués res més, seria molt injust tant per als que s'ho han passat molt malament com per als que s'ho han passat molt bé.

Des de la malaltia, com veus la vida?

Li dono molt més valor. Quan se'm va reproduir la malaltia no volia cap tractament perquè acceptava que ja era el final però em van convèncer que calia lluitar. És una experiència que et fa entendre que el malalt requereix molta atenció. M'he sentit molt ajudada i encara he de donar gràcies a Déu que aquesta malaltia, que tanta gent jove sofreix, a mi m'ha vingut de gran i sense haver tingut mai cap problema.

Creus que hem de ser optimistes davant el futur?

Sí, perquè si ja hi ha hagut millores científiques, més n'hi haurà encara. I això és esperançador.

Pel que fa a la família i a la societat, l'actual no és el model que a mi m'agrada. Penso que falta vida de família però crec que a la curta o a la llarga la gent se n'adonarà. No hi ha res que

pugui suplir la felicitat que dona la família.

Optimistes, sí, sempre.

Quin missatge donaries al jovent d'avui?

Tot jove ha de tenir un ideal. Quan es decideix per una cosa ha de ser fidel a allò que desitja, encara que comporti dificultats.

La vida s'ha de viure amb joia i plenitud perquè passa molt de pressa i hem d'estar sempre a punt per fer un servei perquè una persona egoista no pot ser mai feliç.

La Gna. Mercè amb alguns dels qui van ser els seus companys de feina.

los. Tots necessitem ser escoltats, sobretot els malalts però llastimosament no tenim temps. També buscaria més estones de silenci i pregària.

En la malaltia et sents abandonada per Déu?

No, al contrari, em sento molt estimada per Déu, amb molta pau i fortalesa per lluitar fins que sigui l'hora.

No em sento abandonada ni de Déu ni

••• 10 de curtes •••

Quin tipus de música t'agrada?

La sardana

Quina és la pel·lícula de la teva vida?

Jesucrist Superstar

Quin és l'últim llibre que has llegit?

Paraules de silenci

Quin és el teu plat favorit?

El peix, cuinat de qualsevol de les maneres possibles.

Has practicat algun esport?

De jove m'agradava molt anar d'excursió. Coneixia molt bé les muntanyes que hi ha vora Poblet.

Què o qui t'emportaries a una illa deserta?

Si hagués d'estar-hi sola, no necessitaria pas gran cosa. Segurament m'emportaria la Bíblia i reflexionaria sobre la manera d'aplicar l'Evangeli a la meua vida quan tornés a ser amb la gent.

Quines afeccions tens?

Escoltar, cosir i llegir.

Quin és el teu color preferit?

El blau.

Quin és el teu signe del Zodíac?

Àries

Digues una il·lusió, un somni.

Que sabés donar testimoni de Jesús amb la meua vida.

És fonamental estar sempre a punt per al que se't demani o, millor encara fer-ho abans que t'ho demanin.

S'ha de tenir fidelitat a la paraula. Falta fe o potser més que res amor fidel, perquè estimant es vencen totes les dificultats.

L'amor és la clau de tot.

Marina Molins